

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Ištvánkové a soudkyň JUDr. Ivany Kotrčové a JUDr. Miluše Farské ve věci žalobce : **SOLOTRANS, spol. s r.o.**, IČ : 13694995, se sídlem Zlín, U Dubu 551, zastoupený Mgr. Pavlem Gécim, advokátem, se sídlem Praha 7, U Studánky 3, proti žalované : **UNIQA pojišťovna, a.s.**, IČ : 49240480, se sídlem Praha 6, Evropská 136/810, zastoupená JUDr. Jiřím Kroftou, advokátem, se sídlem Praha 1, U Železné lávky 568/10, o **1,772.206,40 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 11.května 2010, č.j. 9 C 193/2008-259, ve znění doplňujícího usnesení ze dne 23.srpna 2010, č.j. 9 C 193/2008-267,

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně **s e p o t v r z u j e .**

Žalobce je povinen zaplatit žalované na nákladech odvolacího řízení 44.010 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Jiřího Krofty.

O d ů v o d n ě n í :

Soud I. stupně uvedeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal po žalované zaplacení částky 1,772.206,40 Kč s příslušenstvím (výrok I.). O nákladech řízení rozhodl tak, že žalobce je povinen zaplatit tyto náklady žalované ve výši 204.084 Kč (výrok II.) O nákladech řízení státu rozhodl poté doplňujícím usnesením tak, že žalobce je povinen zaplatit České republice částku 725 Kč.

Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobce domáhal po žalované zaplacení výše uvedené částky z titulu pojistného plnění ze smlouvy č. 3101000526 ze dne 4.8.2001, kterou

uzavřel s právním předchůdcem žalované. Škoda měla žalobci vzniknout tak, že v průběhu jím realizované přepravy došlo ke ztrátě taháče s návěsem včetně přepravovaného zboží – televizorů Panasonic. Škoda sestávala ze škody na nákladu ve výši 1,980.088 Kč (62.374,80 EUR) a na celním dluhu 235.170 Kč, tj. celkem 2,215.258 Kč. Po odečtu 20 % spoluúčasti představuje žalovanou částku 1,772.206,40 Kč.

Žalovaná namítla nedůvodnost žaloby a tvrdila, že v daném případě došlo k naplnění výluky z pojistné ochrany dle Všeobecných pojistných podmínek pro neživotní pojištění (dále jen VPP), Speciálních pojistných podmínek (dále jen SPP) a Smluvních ujednání pro pojištění odpovědnosti za škodu silničního dopravce. Žalobce dle jejího názoru porušil povinnost odvrátit škodu, když svěřil přepravu hodnotné zásilky člověku, který nebyl jeho pracovníkem a jehož totožnost si neověřil a neproověřil jeho předpoklady pro výkon nákladní dopravy. Navíc byl trestně stíhán za to, že zorganizoval krádež kamionu s nákladem, který byl později rozprodán trestnou činností dalších osob.

Ve věci bylo původně rozhodnuto rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 2.11.2007, č.j. 28 Cm 104/2006-190, který byl k odvolání žalované zrušen usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 9.7.2008, č.j. 9 Cmo 126/2008-215 a věc byla postoupena Obvodnímu soudu pro Prahu 6 jako soudu věcně příslušnému k dalšímu řízení.

Soud I.stupně po provedeném dokazování zjistil, že mezi žalobcem a právní předchůdkyní žalované byla uzavřena pojistná smlouva, kterou byl žalobce pojištěn pro případ vzniku pojistné události. Jednalo se mimo jiné o škody, které vznikly ztrátou zásilky v rozsahu daném smlouvou CMR, a to do výše 10,000.000 Kč se spoluúčastí 20 %. V prosinci 2002 objednala společnost TRANSFOR-VARDING u žalobce přepravu 352 kusů TV Panasonic v ČR (Plzeň) do Nizozemí (Rotterdamu) a datem přepravy 18.-19.12.2002. Na základě rozhodnutí dispečera žalobce byla přeprava prováděna soupravou žalobce řízenou slovenským občanem Juliem P., který se vydával za Petra T.. Jmenovaný v době provádění přepravy nebyl zaměstnancem žalobce. Došlo ke zmizení soupravy s nákladem, čímž vznikla škoda na nákladu a celním dluhu. Škoda na soupravě nebyla uplatněna. Právní předchůdce žalované KRAVAG-LOGISTIC pojišťovna, a.s. ČR dne 20.12.2002 vypověděla pojistnou smlouvu s účinností ke dni 5.8.2003. Téhož dne jí bylo totiž Ministerstvem financí ČR odňato povolení k provozování pojišťovací činnosti na území ČR. Pojistný kmen byl převeden na žalovanou. V průběhu řízení bylo usnesením Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 29.10.2008 (sp.zn. KZV 47/2003) zastaveno trestní stíhání jmenovaného řidiče a dalších osob podle § 172 odst. 1 písm. c) trestního řádu (dále jen TR), neboť se nepodařilo prokázat, že obvinění spáchali skutky, pro něž jim bylo policejním vyšetřovatelem sděleno obvinění.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že žalobce je podnikatelem provozující koncesovanou činnost v mezinárodní silniční dopravě. Odpovídá tak za jednání svého zaměstnance, který se dopustil vědomé nedbalosti, když vyslal na pracovní cestu člověka, který nebyl pracovníkem společnosti, neměl v pořádku osobní doklady, potřebné pracovní povolení a nedoložil svoji odbornou způsobilost podle § 7 živnostenského zákona. Pracovník žalobce – dispečer Jiří N. – tak věděl, že může svým jednáním porušit nebo ohrozit chráněné zájmy žalobce, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že se tak nestane. Jednání uvedeného dispečera hodnotil soud jako vědomou nedbalost a porušení povinnosti předcházet vzniku škody podle čl. III. odst. 1 písm. d) SPP podle čl. XIX. odst. 2 VPP. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl, neboť byly dle jeho názoru naplněny sjednané výluky z pojištění. O nákladech řízení mezi účastníky potom rozhodl dle § 142 odst. 1 o.s.ř. a o nákladech řízení

státu doplňujícím usnesením dle § 148 odst. 1 o.s.ř. s tím , že tyto náklady představují pravomocně priznané svědečné.

Proti rozsudku podal žalobce odvolání, v němž namítl nesprávná skutková zjištění a nesprávné právní posouzení věci. Poukázal na to, že v řízení nebylo prokázáno, že předmětnou škodu způsobil právě řidič žalobcova vozidla, tedy že se podílel na ztrátě zásilky jako člen organizované skupiny. Dále se zabýval rozborem zmíněných ustanovení VOP a SPP a dovedl, že výluka z pojistného dopadá na případy, kdy úmysl či vědomá nedbalost musí být dána u jednání osoby v tzv. „kvalifikovaném postavení“ tedy jeho jednatele. Navrhl, aby byl rozsudek soudu I.stupně změně tak, že žalobě bude vyhověno.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu odvolání žalobce rozsudek soudu I. stupně a řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 212 a § 212a o.s.ř., postupem podle § 214 odst. 3 o.s.ř., a dospěl poté k závěru, že odvolání není opodstatněné.

Podle čl. XIX. odst. 2 VOP pojistnou událostí není, byla-li takováto skutečnost způsobena úmyslným jednáním pojištěného nebo pojistníka, osob jemu blízkých nebo jiných osob jednajících z jejich podnětu anebo nesplněním povinnosti těchto osob k odvracení škody.

Podle čl. III. odst. 1 písm. c) a d) SPP jsou z pojištění vyloučeny mimo jiné škody, které byly způsobeny úmyslně nebo vědomou nedbalostí pojistníkem, jeho zástupci, prokuristy nebo vedoucími organizačních složek dále škody, které byly způsobeny vědomou nedbalostí spolupracovníky pojistníka, pokud pojistník nebo některá z osob, jmenovaných pod písm. c) vědomou nedbalostí nezachová při výběru nebo dozoru nad těmito spolupracovníky požadovanou péči v tomto provozu.

Ze znění výše citovaných VPP a SPP dospěl odvolací soud stejně jako soud I.stupně k závěru, že byly splněny podmínky pro výluky z pojištění v obou předpokládaných případech. Je nepochybné, že došlo jak k porušení prevenční povinnosti osoby jednající z podnětu žalobce, tj. svědka N., tak i k jeho vědomé nedbalosti, a to způsobem shora popsaným. Právě jeho jednání způsobilo v konečném důsledku škodu a není podstatné, zda bylo proti řidiči žalobcova vozidla trestní stíhání nakonec zastaveno.

Soud I. stupně provedl ve věci dostatečné dokazování, na jehož základě zjistil skutkový stav věci. Provedené důkazy hodnotil postupem uvedeným v § 132 o.s.ř. a nepochybil ani při právním posouzení věci. Odvolací soud se s jeho právními závěry zcela ztotožňuje, a proto na ně pro stručnost plně odkazuje.

Odvolací soud z tohoto důvodu rozsudek soudu I.stupně potvrdil jako věcně správný podle § 219 o.s.ř., a to včetně výroků o nákladech řízení mezi účastníky .

Výrok o nákladech odvolacího řízení byl učiněn podle § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř. Žalovaná byla i v tomto stadiu řízení úspěšná a náleží jí náklady, které vynaložila na právní zastoupení. Priznané náklady sestávají z odměny advokáta podle § 3 odst. 1 bod 5, krácené podle § 18 odst.1 vyhl.č. 484/2000 Sb. ve výši 36.375 Kč (odměna 72.750 Kč krácená na 1/2), dále z jednoho režijního paušálu na hotové výdaje advokáta ve výši 300 Kč podle vyhl.č. 177/1996 Sb. (vyjádření k odvolání ze dne 11.1.2011) a z 20 % DPH ve výši 7.335 Kč, tj. celkem 44.010 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné, ledaže na základě dovolání, podaného do dvou měsíců od doručení rozsudku k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně, dospěje dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

V Praze dne 2.března 2011

JUDr. Eva Ištvánková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Helga Švejdová